

צעירות צבריות השיבו, באנגלית ובעברית:

הנערת שקיו למצוא את אושר בניכר התחבטו קשות בניסוח מכתביהן לתייר האמריקאי האלמוני המחפש כלה צברה הרבה יותר קל היה לאמרות מהן הפתרון לבטייה אחרת: לשון המכתב. אלה שחשבו את עצמן לפיקחות מאד כתבו ישר באנגלית, כנראה מתוך דאגה שמה יאלץ התייר מן משהכלה הצברית להודק למחורן. וכך כותבת עלמה אלמונית. נא גלית (מל' את. שניאות):

מר אלמוני היקר, התקדמתי ממודעתך בעיתון והתלמדת לקחת את השאנסה ולשגר אלך שורות מס' פרי. לאכוני אינני מצרפת צילום, אם כי אנשים טוענים שאני בלונדית יפתמראה. הבלונדית לא התפקדה בשבח העצמי, החליטה גם להערך לתשומת לב התייר שאם כי איננה צברה מוחלטת הרי הוא יכול להשיבה לכונת. אחר הכל באה היא ארצה בגלל המש.

בכך לא כהיים העניין. המשיכה הבלונדית: אני קצרה לשמוע מכך בקר ב, שלך. העלמה האלמונית. לא כל כך בטוחה כמזכירה היתה נערה כותבת אנגלית אחרת: ארוני היקר,

אני מהססת אם לפתוב לך עברית או אנגלית. מכיון שהמודעה פורסמה בעיתון עברי, אבל מכיון שאתה אמריקאי, הרי אין כל חשש שלא תבין מכתב זה. עיקרו של המכתב היה לא לאבד את ההודמנות (אני רואה מתוך המודעה כי אתה מצא בארץ באורח זמני, לכן אני מקי זה לשמוע ממך במהרה). והציע גם את האפשרות המלאה להיכרות הקרובה: אני מצטרפת שאין לי כרגע צילום משלי — אך אם אתה מעוניין תוכל לראותי לכשר פגש.

מי שמת נורצויה?

אך לא רק פקידות כרהבות אנגלית הח' ליטו למשך את חלומן הגדול (כנראה) של נערת ישראל החושה ולכותב בחתן שייקתן עמו לחוק לארץ הגעענית. גם שוטרות חמר דות לא יכלו לעמוד ביותי, אם כי הן ידעו, לפחות, לנסח את הצעתן בצורה מקר רית, המשאירה את חופש הבחירה בידי התיירה המהגדת. וזאת היתה ההצעה: מההנס'הירי — שלום רב!

שתינו שטרות במשטרת ישראל כפי שרר אה אתה לפי התמונה (שתי שטרות חמודות, שאין להניח שטרותיהן הן מתורים מקומיים), צבריות, בנות להורים צברים, בנות 22, ובכך, תואיל לחות דעתך מי מאתנו רצור ייה.

ואחר שאורו תייר היה מחאה את דעתו (לבו, יותר נכון) התבקש הוא לא להתעלם מכקשה נוספת: "הואיל לשלוח תורה את התמונה שהיא יחידה" (בקשה שהעונס הזה מילא לגבי כל הצילומים והמסמכים שהגיעו אליו בהודמנות את).

תשובה שונה באה מפי נערה תלאביבית שלקחה את המודעה לתשומת לבך אך נודרה להסתייג במעט: "בני אם לצון חמדת לך או להפך, אבך שך להחזיר לי את המונתי בדואר החזור, ולא להשתמש בה או בכתבת למטרות צחוק."

אתה מתאים לבתי?

יותר רציני היה החיפאי שדאג לאחותו: "קראתי את מודעתך... אך לא אוכל למלא את דרישותיך באשר האמצעים הם לא כרי שותי. אולם נתמתי היא בואתי כי לאחר קרי את השורות הללו נמצא יחד את הדבר המ' שותף לשלושתנו."

השורות המגלות את המשותף: יש לי אחות שהיא בת 24. אנו הגענו ארצה לפני 16 שנה מאוסטרליה. משך הזמן שאנו בארץ רכשנו לנו עמדה מבחינות ה' הגיונות, היושר, הערכה וכי' שלא רבים וכו' לזאת.

באשר לאחותי, הנמצאת קעת בחושה ר' לכן אני כותב את השורות הללו אליך. הרי מבלי כל הירות ברצוני לומר קצרות: בזורה קטטה, אינטליגנטית, סולידית, רצי' ניה ועיקר נחמדה ובעלת גוף חטוב. אחרי האה המציעה את אחותו באה, כמוכן, ההג' המציעה את בתה:

"...ואי סבורה שמצאתיך מתאים ביותר עבור בתי בת ה'9 וחצי. היא ביגרת בית-ספר תיכון ועוסקת ב' ציור ואומנות.

שחרחרת ויפה, את תמונתה אינני מוכנה לשלוח. מכיון שאינני מכירתך, אך אני בטוחה שלא תתאכזב באשר למראה החיצוני. תראה ותוחכ'.

לעתים אין אפילו צורך לראות ולהחכה, כי אחרי הכל לביצוע משימה כה חשובה כהגירת ילדות הארץ מן הארץ אפשר להו' עיק אפילו את הגורל והאזהבה גם יחד, כפי שעשתה התלאביבית רחל:

"נתקלתי במודעה... ומיד הרגשתי כי הרי זהו ז' יד הגורל. לכן, הגני פונה אליך במכתבי זה לשם הכרות וקביעת עתידנו. לא ארבה במלים מאחר שלמלים כתובות אין כל ערך שעה ששני אנשים עומדים לה' פגש במטרה לבנות את חייהם על בסיס של אהבה."

אני מצינה את עצמי...

אולם צברית, אפילו היא נישאת למטרת הגירה או, מה שאותו הדבר, מהגרת למטרת נישואין נשאת צברית. כך יצא שרבות מן הנערות שפנו להתנדס'היר לא הת' הכמו, כתבו ישר לעניין, כאותה ירושלמית צעירה (23) וילידת הארץ, שהסתפקה ב'3 מלים בסך הכל:

"קראתי את הודעתך בעיתון. נתברר לי שהגך רוצה בצברית. שמי... בת 23 שנים, ילידה הארץ, יור' שלמית.

אני מצינה את עצמי לפי הודעתך. אם ברצונך לראותי תוכל לקבוע הסדר כל שהוא וניפגש."

קצרה באותה מידה כמעט הסתפקות ממשלה ילידה תלאביב, בגירת אחת מבתי הספר התיכוניים הדועים בארץ, הניכת ההגנה וקצינת ח'ן לשעבר. אחר שמסרה את פרטיה האישיים, התנצלה על אי-שלוח צילום, הסבירה:

"דרך כלל אין הצילום נותן תאור מדוייק של אדם."

אחרת חשבה, כנראה, ילדת רחובות זורי זה:

"בתשובה להודעתך בעיתון מיום אתמול הריני מתכבדת לצרף את הדוגמה המאר' ריניגל שלי" (שהיא, דרך אגב, בסדר גמור). לא כל צברית, שייכתן וכלל זאת הת' חבטה והתלבטה מספיק, עד השחליטה ב' נפשה כי מוכנה היא להגירה, הרבטאה ב' קיצור כה נמרץ ולעניין. סטודנטית ירושל' מית אחת הגיעה למסקנה כי יש צורך בלפ' חות שני עמודי מכתב, ממילאם בכתביד' אינטליגנטי:

"למהנדס האלמוני שלום רב! להודות על האמת המודעה שלך בעיתון יש בה יותר מדי נתונים מושכים מצד אחד ומצד שני מעוררים חשד כדרך כל מי שמב' סה להפטר מסחורה גרועה ומנסה לשבחה ככל האפשר. אך מכאן ומכאן, עוררה הדבר דעתך את סקרנותי ואם גם ייחשב הדבר בעיני תרגיל ספורט נחמד אני ברצינית רוצה לדעת מהו זהורו של האדם החי הממח' בא מאחורי מודעה זו.

אני מקווה שאתה תוכל לקרוא את שורותי בעצמך מבלי עזרת מתחכים. אינני מתכח' נת להאריך כי מזור הוא לכתוב לעלום שם. אם יש לך עניין כן להכירני הרי פגישה פנים אל פנים שתחזר אותי מכל דיבורים נוספים ותפתור את הטעון פתרון. אך אם סקרן אתה לדעת מי הכותבת, כפי שיש ל' הניה, הריני להציג את עצמי בקיצור נמרץ: גולדתי בארץ הוותא. אני סטודנטית המטי' מת את לימודיה. ואם רוצה לדעת אתה עד כמה "קונה" אני — הריני בת 25, בלי כחל ושרק, ובלי תוספות והורדות — פשוטו כמשמעות — בת 25.

אני נערה גבוהה למדי ואף בעלת חיצו' גיות נאה. כמוכן, הדבר נהגן לשיפוט אישי של כל אחי. כולל גם אותך. לעצמי אין בידי תמונה מהומן האחרון ולכן תצטרי ל'

הסתפק במכתב שישאיר לך מקום נרחב להפעיל את דמיוןך. ...אני משאירה בינך את היוזמה להמשך הדברים ומחכה לתשובתך. שלום וברכה, מאלמונית סקרנית. הכתובת "...

אני מעדיפה היכרותו'

צברית תלאביבית אחת לא היתה מוכנה להשאיר את היוזמה בידיים אחרות. כתבה היא:

"הריני מוצאת שאני מתאימה פחות או יותר... אני ילידת הארץ בת 22, בעלת הש' כלה תיכונית, ולדעת רבים, בעלת הופעה נאה, במקצוע פקידה ואחות. לדעתי פרטים אלה יספיקו בשלב זה. אני מעדיפה היכרות של פעם אחת מאשר המשך של מתח במכ' תבים."

ועתה, ישר לעניין: "אם לא תתנגד לפגישה בהקדם, שלח ב' בקשה תשובה וציון תאריך מפגש ומקום. אם נוה לך אני מקתה להופיע ע' עיתון ביד בכדי שתוכל לזהות אותי." אך עדיין לא היה זה הכל. היה צריך לר' אונ גם לצילום מלפני שלוש שנים (המראה נערה יפהמיה והנושא, מצדו האחורי, הק' דשה מחוקה ללא-חזיר, כנראה). מסיימת התלאביבית היוזמנית הדואגת-לכל: "ביחס לתמונה. במקרה של אירצון לשלוח

להלן בקיצור פרטי האישיים: (1) הופעתי נאה ולאנגטית. (2) בהירת שער ובעלת עיניים מגוון חום ירקרק, גובה בינוני אך הגני תמירה למדי, חרטוב גופי נאה. (3) השכלתי רחבה והגני שולטת בשפות עברית, אנגלית, צרפתית. (4) בשעות הפנויות אוהבת אני לעסוק בספורט, אמנות, מוסיקה. אני אוהבת לב' לות ולהפיק מהחיים את מקסימום הנאה. באם הפרטים לרוחך, וכך אני מקווה, נא הוול לשלוח לי את תמונתך ומספר פרטים אישיים."

החסרת גברים ישראל?

עשרות דוגמות מדכאות אלה של העניות צבריות צעירות לקריאה הקלה ביותר לני' טוש את ארצן כלאחר-יד כמעט ואינן זקרו קית להסבר נוסף. אך מרוע, בכל זאת, נחמזת כל כך נערה תלאביבית ואה ירושלמית לשכות את כל שלמדוה על אבות הארץ והעם, מוכנה לר' נות את העבר וההווה גם יחד ובלבד לצאת את הארץ, להגר מעבר לים. החסרת גברים ישראל? בניגוד לכל הדר עות המקובלות מאון המינים מאוון כמעט לחלוטין והוא אפילו נוטה לצד הגבריות, בכמות של כמה אלפים. ורק מעל לגיל 65 מצויות בארץ כ'3500 נשים יותר מגברים.

מהנדס תייר

בעל אמצעים, בן 30 מארצות הברית

הנמצא זמנית בארץ

מבקש להכיר צעירה צברית זמירת נשואין

נא לשלוח תמונה יחד עם הפכתב לת. ז. 109 תלאביב. בעבור סט' 13

תשובה אבקש לשלוח את התמונה בחזרה. ושוב — צברית נמרצת אחרת: "בקשר להודעתך... הגני שולחת את תמר נתי, שאמנם אינה כה מוצלחת, אבל פחות או יותר משקפת. הגני בחורה בת 22, צברית, והייתי מעוני' ינת להפגש."

חפש את השביל אלי'

במבול המוכנות להגשאר-על-מנת-להגר לא היתה אף בת משק אחת, הן הסתפקו בבני הקיבוץ והמושב. לא כך העירוניות, ובני' חוד בנות תלאביב. כתבה אחת מהן, ש' צרפה את התמונה היספיה כשאינו נשאת את הקלדשה. הרי תמונתי לאות הוקרה: "אל האלמוני שלום,

קשה אמנם לפנות במכתב, אולם אין ספק שעושה אני הפעם את רצוני החופשי וכר' תבת לך מכתב זה, על-מנת שמכתבי זה יעורר בך עניין וימריצך לחפש את השביל המוביל אלי להיכרות. כמוכן להיכרות של ממש, אינני יודעת באם זוהי הדרך להיכרות. על כל פנים ואם להזרות על האמת, עצם הודעתך בעיתון להכיר נערה צברית למטרת נישואין עורר בי סקרנותמה. והחלטתי לר' הכירך בדרך זו, ואם יש ברצונך להכירני יותר או פרטים אודותי אנא כתוב ואענה לך ברצון

שלום ובהוקרה... הרבה יותר מסודר וענייני הוא מכתב אחי, של נערה תלאביבית אף היא, המוכר' תה את צבריותה בהצעה מעשית מאד ההופ' כת את היוזרות: "תייר אלמוני יקר, שמחתי לקרוא בעיתון את מודעתך ר' במוציא את עצמי מתאימה לתאור. צברית" אבקש לשלוח את תמונתך באם אתה מר' אים לדרישותי.

"אלמוני, אני מקווה לשמוע מאך בקרוב!"